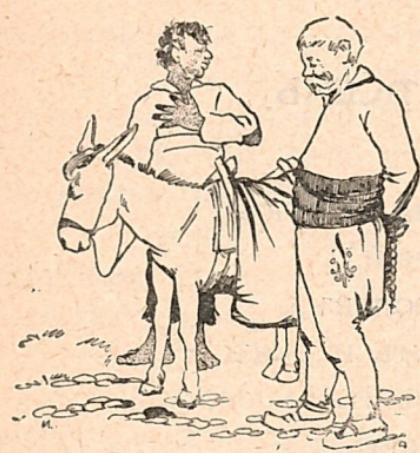

МАНГОВОТО МАГARENЦЕ

Презъ време на жътва дъ до Хаджия повикалъ единъ циганинъ да носи съ магаренцето си вода и хлъбъ на жътваритъ.

— Добре, дъ до Хаджи, ама, съ какво ще заплатишъ труда ми? — запиталъ циганинътъ.

— Като ожънемъ нивите и привършимъ хармана, ела у дома съ магаренцето, напълни си дисагитъ съ жито и носи на циганката, — рекълъ дъ до Хаджия и запремѣталъ шарената си броеница.

Съгласилъ се манго. Но силъ хлъбъ и вода на жътваритъ, докато траяла жътвата.

Щомъ прибрали житото въ хамбаритъ, циганинътъ пристигналъ съ магаренцето си.

— Дойдохъ за житцето, дъ до Хаджи.

— Добре си направилъ, манго, донеси дисагитъ да ги напълнимъ отъ новото жито. — Дисагитъ сѫ скъсани, заосуквалъ го хитрия циганинъ, та затова взехъ тия торбички!

Погледналъ дъ до Хаджия торбичките — То не били торбички, не били торби, ами по два човала пришити наедно...

— Виждатъ ми се тия торбички голъми за твоето магаренце, — усмихнато рекълъ дъ до Хаджия. Дали ще занесе товара до колибата ти?

— Оxo... то е носило и дважъ по-голъми отъ тѣхъ, — отвърналъ манго и запретналъ ржкави надъ хамбarya.

— Като е тѣй, напълни ги!

Циганинътъ, ухиленъ до уши, напълнилъ човалитъ, потътрилъ ги до магарето, пъшкалъ, напъвалъ се и, най-после, ги натоварилъ.